

Boodschap van de Grootmoeders voor januari 2010

"Een Zusterschap die over de grenzen van landen, talen en culturen reikt."

Twee dagen geleden stond ik voor het Grote Raad van de Grootmoeders. "Het is een goed moment voor jullie allen om tesamen te komen in liefde en met een doel," zeiden ze. "Er worden vele groepen gevormd nu, vooral onder vrouwen. Vrouwen overal worden veel meer bewust van de kracht van hun zusterschap, een zusterschap die over de grenzen van landen, talen en culturen reikt. We zijn hier zeer blij mee," zeiden ze, lachend. "Er ontstaat een grote kracht wanneer vrouwen tesamen komen en hun waarden en levenservaring delen.

"De wereld moet van jullie horen," zeiden de Grootmoeders, terwijl ze me fixeerden met hun blik. "Vrouwen moeten dit feit erkennen en zich nu laten horen. Er zijn natuurlijk velen die niets van jullie willen horen, velen die willen vasthouden aan de oude gewoontes van dominantie en afscheiding. Maar deze oude gewoontes beginnen uiteen te vallen en je zult dus steeds minder van dit soort mensen ontmoeten.

"Gedurende de laatste jaren is het meer en meer duidelijk geworden dat er iets nieuws en verschillend nodig is in de wereld. Vrouwen die samenwerken voeden een liefdevolle en samenhangende menselijke familie. Dit is iets verschillend," zeiden de Grootmoeders. "Het is deze zusterschap van vrouwen die de familie van de mensheid zal verbinden."

"Ah!" Zuchtte ik, toen ik hen dit hoorde zeggen. Ik voelde zo'n opluchting. Het gevoel van opluchting duurde echter niet lang, want al snel zag ik flitsen voor mijn ogen van vrouwen die kattig waren tegen elkaar, vrouwen die wreed waren tegen elkaar, vrouwen die concurreren en elkaar niet vertrouwen. Deze taferelen rolden maar voort, maar stopten onmiddellijk zodra de Grootmoeders met hun vingers knipten. "He!" zeiden ze, en melden met een geheimzinnige glimlach, "dat is gedaan." Ik staarde hen verbijsterd, maar tegelijkertijd lachend, aan. Deze wijze vrouwen zeiden enkel, "Jullie moeten elkaar helpen nu. Vrouwen die vrouwen helpen, vrouwen die naar vrouwen luisteren, vrouwen die vrouwen vasthouden en ondersteunen. En terwijl jullie dit doen, helpen jullie ook de mannen," zeiden ze. "Jullie zullen ook de mannen vasthouden, ondersteunen en naar hen luisteren. En hen omhullen," voegden ze eraan toe, terwijl ze traag heen en weer wiegden op hun hielen. "Hummmmm," neurieden ze tegen zichzelf.

"De kracht in de beweging om de familie van de mensheid te herwinnen, zal komen van de vrouwen," zeiden ze, terwijl ze rechtop stonden en in mijn ogen keken. "Geniet van deze kracht," zeiden ze, met een brede glimlach. "Ze zal je voeden. Wanneer je jezelf opent voor communicatie met elkaar," legden ze uit, "zul je een stuk van jezelf terugkrijgen. Een stuk waar je van houdt en dat je enorm gemist hebt," zeiden ze, "je zusters.

"Start vanaf vandaag met elkaar te groeten vanuit je hart," zeiden ze. "Het zal makkelijker voor jullie zijn, vanaf nu, om door de maatschappelijke maskers te kijken die vrouwen dragen, veel makkelijker om contact met elkaar te maken, om verder te gaan dan de (maatschappelijke) rollen en verwachtingen. Om te communiceren op een wezenlijke manier," zeiden ze, "van hart tot hart en van zuster tot zuster."

"We vragen dat de ouderen onder jullie hun armen openen voor de jongeren, en we vragen dat," legden ze uit, "omdat de jongeren zeer broos zijn gemaakt door de druk vanuit de wereld waarin ze leven. Velen van hen zijn afgesneden van deze ontwakende zusterschap. Hou dus je armen open voor hen. Verwelkom deze jongere zusters, deze dochters, zelfs kleindochters. Zij hebben jullie nodig," zeiden de Grootmoeders, al knikkend. "Zij hebben jullie liefde en steun nodig. "T Samen, vrouwen van alle leeftijden kunnen dan de mannen vasthouden. En door dit vasthouden van elkaar, zal er een stroom ontstaan, een dans van dankbaarheid en vreugde. een beweging van gedeelde liefde," zeiden ze. "Het is tijd hiervoor. "En jullie zullen er dol op zijn," zeiden ze. "Het zal aanvoelen als thuiskomen."

Dan, al lachend naar mij, met tranen in hun ogen, brachten de Grootmoeders hun handen omhoog en zeiden, "We zegenen jou."